

GYVULININKYSTĖS SPECIALISTAS

2006 m. gruodis – sausis Nr. 6 (1146)

LIETUVOS VETERINARIJOS AKADEMIJOS LAIKRAŠTIS

Pokalbis su prorektoriumi plėtrai

„Aš nesu suaugęs su kėde. Gerai jaučiausi dirbdamas ūkio fermoje, institute, Akademijoje ar ministerijoje. Ir manau, kad visur gerai sekėsi. Nemėgstu stovėti vietoje. Vertinu tuos žmones, kurie vienoje įstaigoje dirba 30 metų, toks yra jų pasirinkimas. Tačiau manau, jog save galima ir reikia išbandyti visur. Taip įgyjama nauja patirtis. Manau kiekviename darbe reikia dirbti gerai ir svarbu mokėti save realizuoti. Nepriimtinas pa-

vydas ir intrigos. Nesuprantu tų, kuriems šis jausmas nesvetimas. Jei nori to ką turi ar pasiekė kitas – to reikia siekti, o nepavydėti. Labiausiai vertinu žmogiškuosius santykius, kompetenciją ir pasitikėjimą. Nuo gero mikroklimato institucijoje priklauso jos sėkmė“. **Apie darbą, praeitį ir ateitį sutiko pasikalbėti LVA prorektorius plėtrai Raimundas Mockeliūnas (buvęs Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo viceministras).**

universitetų tinklui – 10 metų

Lietuvos veterinarijos akademija nuo 1996 metų yra BOVA universitetų tinklo narė. BOVA – Baltijos šalių miškų, veterinarijos ir žemės ūkio universitetų tinklas (angl. The Baltic Forestry, Veterinary and Agricultural

University Network), įkurtas 1996 metais ir skirtas plėtoti betarpi bendradarbiavimą studijų srityje skatinant dėstytojų ir studentų mobilumą tarp keturių su žemės ūkiu susijusių universitetų Baltijos šalyse, o taip pat palaikyti glaudžius ryšius su Šiaurės šalių universitetais. Per 10 veiklos metų tinklas daugiausiai organizavo tarptautinius kursus magistrantams, o paskutiniaisiais metais taip pat kviečia į kursus skirtus doktorantams bei dėstytojų kompetencijoms ugdyti. Keletas dėstytojų ir mokslininkų grupių kuria tarptautines magistrantūros programas. Lietuvos veterinarijos akademijos rektorius prof. Henrikas Žilinskas 2004–2006 metais užima BOVA rektorius pareigas, kurias nuo 2007 metų pradžios perduos į Latvijos žemės ūkio universiteto rektorius prof. Juris Skujans rankas.

Spalio 26–27 dienomis BOVA atšventė veiklos 10 metų. Jubiliejinėje konferen-

cijoje vykusioje Jelgavos ir Vecaucės rūmuose (Latvijos žemės ūkio universitetas) dalyvavo virš 70 žmonių iš Baltijos šalių universitetų ir svečiai iš NOVA universitetų tinklo (analogiškas universitetų tinklas Šiaurės šalyse).

*Kantrybės nebaigtiems darbams užbaigti,
Kūrybinio impulso naujiems pradėti,
Lengvos laimės rankos, stiprios sveikatos,
Džiugios šventinės nuotaikos linkiu
Šv. Kalėdų ir Naujųjų metų proga.*

Redaktorė

Pokalbis su prorektoriumi plėtrai

*Tęsinys 2 p.
Atkelta iš 1 p.*

Prieš 1,5 metų išėjote dirbti į Švietimo ir mokslo ministeriją, liko nebaigti darbai. Ar grįžęs atgal į Akademiją pastebėjote pokyčius?

Aš buvau atsakingas už projektų rengimą struktūriniais fondams. Keletas šių projektų prieš 1,5 metų dar buvo nebaigti rengti, todėl šių darbų ėmėsi dr. A. Šalomska. Jis tęsė darbus, keletui projektų buvo suteiktas finansavimas. Kai kurių vykdymas dar vyksta. Grįžęs į Akademiją pastebėjau daug pasikeitimų ir studijų bei mokslo srityse, o taip pat ir išorinių (daug renovuotų, rekonstruotų patalpų, naujų pastatų). Visa tai mane be galo džiugina. Išsiplėtė tarptautiniai ryšiai, šiandien yra daugiau galimybių vykti į užsienį. Aš savo ruožtu norėčiau pakviesti studentus aktyviau vykti į kitas šalis, nepraleisti progos susipažinti su tų šalių kultūra ir tradicijomis, išmokti ar patobulinti užsienio kalbos įgūdžius, įgyti naujų žinių, surasti kontaktų, kurie ir ateityje būtų naudingi.

Jūsų dabartinė veikla LVA?

Projektų, lėšų koordinavimas, įvairios informacijos apie Europos fondus kaupi-

mas ir jos sklaida, darbo grupių, kurios vykdytų projektus organizavimas. Taip pat kuruoju Tarptautinių ryšių ir Informacinių sistemų skyrius.

Ar Jūs netapsite pasyvesniu sulėtėjus gyvenimo tempui, juk ministerijoje jis buvo kur kas intensyvesnis?

Manau ne. Ministerijoje darbas labai intensyvus, reikėjo greitai priimti sprendimus ir kartais žaibiškai orientuotis situacijose, kartais būdavo sunku planuoti, stresinė būsena, daugybė nenumatytų situacijų. Akademijoje – gyvenimas ramesnis ir streso žymiai mažiau. Manau įgyta patirtis ir ryšiai ministerijoje bus naudingi dirbant Akademijoje. Mano gyvenimo credo – nėra neįmanomų darbų, o kiekvienoje situacijoje galima rasti tinkamą sprendimą ar kompromisą. Kryptingai dirbant viską galima pasiekti ir išmokti. Darbai – visiškai nesvarbu kur dirbtum, turi būti padaryti laiku ir gerai. Reikia pasitikėti savimi, žmonėmis ir žinoma turėti bendraminčių komandą. Gali būti pats žymiausias mokslininkas, bet vienas daug nenuveiksi.

Prorektoriumi, Jums žinomos abi medalio pusės – dirbote ir ministerijoje, ir akademijoje, važinėjote po

Europos šalis. Žinodamas Švietimo ir mokslo ministerijos veiklos sritis ir požiūrį į aukštąjį mokslą jo reformas, ką Jūs galėtumėte pasakyti apie mūsų aukštąjį mokyklą ir jos ateitį?

Skandinavijos šalyse, Austrijoje, Anglijoje ir kitose Europos valstybėse – mokslo ir studijų institucijos yra žymiai stambesnės. Institutai integruoti į aukštųjų mokyklų sudėtį. Manau vykstant globalizacijos procesams mažoms institucijoms bus sunkiau išlikti, parodyti savo veiklą ir konkuruoti, daryti įtaką viešųjų ryšių prasme, gauti lėšų plėtrai ir atnaujinimui. Džiugu, kad pastaraisiais metais mes turime daug mokslinės produkcijos, kad LVA užima trečiąją poziciją tarp geriausiųjų Lietuvos universitetinių aukštųjų mokyklų. Akademiją lenkia tik Vilniaus ir Gedimino technikos universitetai. Nedidelei aukštajai mokyklai tai labai svarbus įvertinimas ir pripažinimas. Lietuvoje yra keletas mažų aukštųjų mokyklų, todėl manau ateityje ir Lietuvoje aukštosios mokyklos turėtų stambėti. Akademijos ateitį aš ir matau būtent šiame kontekste, mes turime išlikti stiprūs savo srityje – tai svarbiausia. Norėčiau matyti Akademiją kaip veterinarinės

medicinos, maisto saugos ir gyvulininkystės mokslų ir studijų centrą, kuriame dirbtų akademijos ir institutų mokslininkai, dėstytojai ir studentai. Tam turime pasiruošti sutvarkydami ir atnaujindami infrastruktūrą. Juk mes savo nišą rinkoje turime ir galime dar ją plėsti. Tada būtų didesnės galimybės konkuruoti šalies ir tarptautiniame kontekste bei būtų didesnė konkurencija tarp mokslininkų viduje. Būtų atliekama daugiau įvairių tyrimų, o ir tarptautiniuose projektuose dalyvauti būtų lengviau.

Ko palinkėtumėt bendruomenės nariams ir Akademijai artėjančių švenčių proga?

Norėtusi, kad žmonės išliktų tolerantiški ir geranoriški vieni kitiems, kad būtume kūrybiški ir mums sektųsi įgyvendinti numatytus projektus ir atlikti užsibrėžtus darbus, kad valdžios dėmesys mokslui ir aukštajam mokslui neapsiribotų tik kritika, o remtųsi ženkliais investicijomis į šią sritį. Linkiu, kad ir ateinančiais metais mus visus lydėtų sėkmė.

Dėkoju Jums.

Jolanta Jonikienė

universitetų tinklui – 10 metų

*Tęsinys 2 p.
Atkelta iš 1 p.*

Iš Lietuvos veterinarijos akademijos konferencijoje dalyvavo rektorius prof. H. Žilinskas, Veterinarinės medicinos fakulteto dekanė doc. A. Aniulienė, Maisto saugos ir higienos katedros e. doc. p. M. Malakauskas ir projektų koordinatorė K. Kavaliauskaitė.

Dvi dienas vykusioje konferencijoje pranešimus skaitė BOVA rektorius prof. H. Žilinskas, NOVA rektorius prof. P. Jensenas, Karališkosios Švedijos žemės ūkio ir miškininkystės akademijos

prezidentas, buvęs NOVA rektorius prof. M. Carlssonas, BOVA koordinacinio komiteto pirmininkas doc. H. Tullus, aktyvus NOVA-BOVA trumpų kursų dalyvis, o dabar LVA e. doc. p. M. Malakauskas, o taip pat Latvijos žemės ūkio ministras M. Roze. Pranešimuose net tik apžvelgti dešimtmečio veiklos rezultatai, bet aptartos ir ateities bendradarbiavimo perspektyvos besikeičiančioje Europos švietimo erdvėje, o taip pat BOVA ir NOVA bendradarbiavimas tiesiant tiltus tarp Baltijos ir Šiaurės šalių mokslininkų ir dėstytojų. Intensyvios ir labai vertingos

diskusijos įvyko nacionaliniu ir tarptautiniu pagrindu sudarytose darbo grupėse, iš kurių gautas dabartinės veiklos kokybinis įvertinimas ir naujos bei originalios idėjos ateičiai. Visų dalyvių pasisakymuose pripažinta, kad šiuo metu vykstantis bendravimas BOVA ir NOVA-BOVA tinkluose yra unikalus darinys Baltijos šalyse neturintis daug analogų Europoje, ir pagal veiklos rezultatus galintis būti pavyzdžiu kitoms institucijoms. Čia vystomos idėjos atitinka Europos aukštojo mokslo filosofiją ir strategiją. Daug naudingų faktų pateikta ir 10 metų sėkmingo bendra-

darbiavimo jubiliejaus proga pažymėti išleistoje knygoje „BOVA-10 years of successful cooperation in studies of agriculture, forestry and veterinary“.

Per iškilmingą vakarienę Vecaucės rūmuose buvo įteikti apdovanojimai ir pareikštos padėkos labiausiai BOVA universitetų tinklo gyvavimo ir vystymo prisidėjusiems asmenims. Gyvūnų veisimo ir genetikos katedros doktorantei R. Skinkytei įteiktas padėkos raštas už sėkmingą BOVA koordinatorės LVA darbą 2003–2004 metais.

*Kristina Kavaliauskaitė
Projektų koordinatorė*

Konferencija – tarsi postūmis naujiems moksliniams tyrimams

Spalio 26 d. vyko konferencija „Gyvulininkystės produktų, maisto žaliavų ir maisto sauga, kontrolė ir rizikos veiksniai“. Lietuva privalo užtikrinti ES galiojantį gyvulininkystės produktų, maisto žaliavų ir maisto produktų kokybės ir kontrolės lygį. Be jokios abejonės, tai didžiulis iššūkis visoms šioje srityje veikiančioms institucijoms, kurių efektyvaus darbo dėka galime tikėtis, kad mūsų maistas bus visavertis, kokybiškas, mitybos reikalavimų prasme, ir saugus. Maisto saugos „Nuo tvarto iki stalo“ požiūris apima maisto saugą visose jo gamybos grandyse. Maisto kokybė priklauso nuo

gyvulių veislės, jų sveikatos, gyvulių gerovės, jų laikymo, šėrimo, žaliavų perdirbimo technologinių procesų kontrolės,

maisto produktų laikymo, įpakavimo, transportavimo, sandėliavimo, pardavimo. Mokslininkui svarbu visa tai įvertinti, tirti, numatyti rizikos veiksniai. Ir dar, tenkinti didėjančius, nuolat kintančius vartotojo poreikius, netgi kurti naujus maisto produktus, t. y. gaminti funkcinį maistą. Į konferenciją susirinkę mokslininkai ir sprendė šias problemas. Vyko turiningas, prasmingas ir įdomus bendravimas, diskusijos, tyrimų rezultatų aptarimas, dalijimasis patirtimi, idėjomis.

LVA informacija

Studentų sporto šventė skirta LVA 70-čiui

2006-ieji, tai Akademijos jubiliejiniai metai. Spalio 16 d. į sporto rūmus rinkosi studentai, kurie norėjo pasivaržyti kokioje nors sporto rungtyje ir pasirodyti, kokie jie greiti, stiprūs, taiklūs. Aktyviausi buvo VF ir GTF pirmakursiai. Varžybos prasidėjo merginų baudų mėtymo ir vaikinų tritaškių konkursais. Taikliausia, įmetusi 8 iš 10 baudų – VF I k. studentė Dalia Kacinkevičiūtė, aplenkusi 6 baudas įmetusią, VF penktakursę Indrę Banevičiūtę. Tritaškių konkurse finale surinkęs 11 taškų nugalėjo VF penkta-

kursis – A. Boronikovas, jis aplenkė 9 taškus surinkusį GTF pirmo kurso studentą T. Lukauską.

VF ir GTF krepšinio rinktinių mačą rezultatu 37:33 laimėjo GTF rinktinė, kapitonas L. Vadopalas. Virvės traukime (2 merginos + 4 vaikinai) galynėjosi tikrai stiprios komandos. Po atkaklios kovos nugalėjo VF III kurso komanda, kapitonas K. Tarvainis.

Salės riedulys – naujas, įdomus ir studentų mėgiamas žaidimas. Pagrindinis rungtynių laikas baigėsi lygiosiomis 6:6. Teko mušti

devynių metrų baidinius. Čia taiklesnė buvo VF V kurso komanda, kapitonas – M. Lapėnas, 9:8 nugalėjusi VF trečiakursius, kapitonas T. Bendikas.

Salės futbolo varžybose su VF komanda, kapitonas – Š. Badaras rungtyniavo GTF rinktinė. Rungtynes 7:3 laimėjo GTF futbolininkai, kurių lyderiais buvo broliukai dvyniai V. ir G. Martinaičiai.

Studentų sporto šventę stebėjo akademijos rektorius bei VF ir GTF dekanai, kurie domėjosi ir patarė studentams.

Studentai buvo apdo-

vanoti akademijos vadovų prizais ir pakviesti dar aktyviau dalyvauti įvairiuose LVA renginiuose.

Malonu buvo išgirsti I kurso studentės atsiliepiamą apie šventę:

„Niekada negalvočiau, kad akademijos rektorius man paspaus ranką, įteiks prizą, palinkės sėkmės moksle bei sporte ir kartu nusifotografuos“.

Tęsinys 5 p.

*Eligijus Vyskupaitis
Kūno kultūros katedros
vedėjas*

Dėstytojai – darbuotojai seka studentų pavyzdžiu

Lapkričio 20 d. LVA dėstytojai-darbuotojai rinkosi į sporto rūmus, kad parodytų savo stiprumą, vikrumą, taiklumą. Varžybose dalyvavo 8 komandos, 2 moterys + 2 vyrai. Kai kurios komandos nesugebėjo įtraukti dailiosios lyties atstovių, todėl startavo tik vyrai. Organizatoriai džiaugėsi, kad jaunėjų dalyvių amžius.

Taikliausiai šaudė D. Minelgienė, surinkusi 49 tšk. bei E. Šližius ir V. Oberauskas surinkę po 46 tšk. Smiginio rungtyje taikliausi: V. Martinaitis 247

tšk. ir D. Minelgienė – 199 tšk. Baudas taikliausiai metė I. Alionienė – 6 baudos ir A. Pockevičius – 8 baudos.

Estafečių rungtyje greičiausia buvo „Patologijos kvarteto“ komanda (kapitonė V. Babrauskienė ir 3 jos vyrai!) – laikas 0.55 s. 150 kg svorį traukti geriausiai sekėsi ūkio skyriaus komandai „Gudručiai“ (kapitonas R. Lasauskas). 30 metrų svorį nutraukė per 0,8. 28 s.

Šventės metu pirmą kartą turėjo progos pasirodyti LVA roko stiliaus muziką atliekanti grupė. Sporto

šventės pabaigoje dėstytojai – darbuotojai (vyrai) pasikeisdami žaidė salės riedulį. Po varžybų, rektorius H. Žilinskas apdovanojo nugalėtojus ir prizininkus atminimo dovanėlėmis, pasidžiaugė, kad LVA darbuotojus sudomino sporto šventė, kuri buvo skirta akademijos 70-čiui, linkėjo akademijos darbuotojams sportuoti ir pavasarį dalyvauti Kūno kultūros katedros rengiamose sporto šventėse. Akademijos vadovas šįkart dalyvavo tik smiginio varžybose, o pavasarį

pažadėjo dalyvauti sporto šventėje.

Kviečiame visus LVA dirbančiuosius antradieniais ir ketvirtadieniais pietų pertraukos metu pažaisiti krepšinį, salės riedulį, badmintoną, stalo tenisą bei naudotis treniruokliais esančiais sunkiosios atletikos salėje.

Tęsinys 5 p.

Istorija neturi pabaigos...

Istorija yra tai, ką mes žinome, tariamės žiną arba siekiame žinoti apie praeitį.

Iš mūsų asmeninės patirties, iš tėvų ir draugų, artimųjų pasakojimų atklysta atmintis. Taigi, trys sąvokos – sesės: praeitis, istorija ir atmintis. Ar galime pabėgti nuo praeities ir jeigu galime, kiek toli ir kaip ilgai? Istorinės chronologijos jausmas, įdėmus žvilgsnis į šiandieną, supratimas, kad istorija neturi pabaigos yra tie, kertiniai akmenys, kurie buvo svarbūs V. Lazdauskienei, Akademijos istorijos muziejaus vedėjai, imantis knygos puslapiuose atkurti praeitį, susisteminti Akademijos istorijos muziejuje saugomos informacijos fragmentus.

Mūsų istorinėje I auditorijoje ir buvo pristatyta V. Lazdauskienei knyga „Iš praeities atėjome“. Kiekvienos knygos kelias iki skaitytojo – ilgas, sudėtingas, juolab V. Lazdauskienei, pirmą kartą besistengiančiai išleisti knygą. Išgirdome, kas tos V. Lazdauskienei mintis inspiravusios jėgos, kokius tikslus kėlė autorė ruošdama knygą, kodėl būtent tuos žmones paminėjo ir pagerbė savo knygoje.

Buvo perskaitytos ištraukos: apie dr. J. Savickį, palikusį pėdsaką Lietuvos veterinarijos istorijoje, pareiškusį minčių ir LVA atidarymo proga 1936 m. žurnale „Veterinarija ir zootechnija“:

Perskaitėme knygoje ir Monsinjoro K. Vasiliausko 1999 metais Svečių knygoje įrašytas mintis: „Šviesi mokslo šventovė, brandinanti mūsų tautos ateities gerovės kūrėjus“.

Be to, pateiktas pluoštelis K. Skablausko, Mato Veito mokinio, prisiminimų, užrašytų 1926–1927 m. Kalbėjusieji – Akademijos Garbės profesorius daktaras J. Vaitkus, Lietuvai pagražinti draugijos vardu doc. J. Kriauzienė, doc. S. Morkeliūnienė, D. Šatienė, prof. S. Danius, E. Vyskupaitis, R. Pivorienė akcentavo, kad V. Lazdauskienei knyga – mums visiems dovana, kad galime daugiau sužinoti apie Akademijos istorijos įvykius ir prisiminimais pagerbti žmones, kurie buvo susiję su veterinarija.

Literatūrinę popietę savo dainomis praskaidrino Babtų kultūros centro folkloro ansamblio „Vėrupė“ dainininkės,

vadovaujamos Jurgos Lazdauskaitės-Totylienės.

V. Lazdauskienei, įteikdama Angelus, dėkojo visiems, kurie jai padėjo, ją parėmė ir jai patarė.

Ji savo darbštumu parodė, kad kiekvienas galime ką nors nuveikti bendram labui. Tik įvertinkim ir branginkim savąjį gyvenamąjį laiką, jį užpildydami prasmingais darbais. Pabaigsiu šiais filosofo, istoriko Vosylius Sezemano žodžiais: „O ateities numatyti neįmanoma, jeigu kartu nebus kreipiamas dėmesys ir į praeitį. Kultūrinis gyvenimas yra organiškasis procesas ir tegali į priekį žengti tiek, kiek tauta moka sunaudoti tą nacionalinės ir dvasinės energijos atsargą, kuri buvo sukaupta protėvių ir tėvų kartų, t. y. kiek ji pažįsta pati save. O toks savęs pažinimas reikalauja, kad tauta rūpintųsi ne tik šios dienos darbais, bet ir įsisaugintų savo praeitį bei savo istorinio palikimo prasmę...“.

*Violeta Bakutienė
Studijų skyriaus vedėja*

Kiek kainuoja pasaulio dziudo jaunimo vicečempiono medalis

Per Pasaulio dziudo jaunimo čempionatą Dominykoje spalio viduryje, kaip sakė treneris Zenius Vencevičius, jo auklėtinis LVA GTF II kurso studentas Alius Bračiulis pasirodė nepriekaištingai. Pirmoje kovoje pirma laiko nugalėjo amerikietį, antroje – Rusijos sportininką, trečioje – labai pajėgų japoną. Finale Alius minimalia persvara pralaimėjo prancūzui ir tenkinosi sidabro medaliu. Treneris pasakojo, jog pralaimėjo ne Alius, bet teisėjas nesąžiningai teisėjaudamas suteikė galimybę prancūzui tapti čempionu. Išvykimui į Dominyką treneriui Z. Vencevičiui reikėjo pačiam surasti 30 tūkstančių litų, kurių reikėjo kelionei ir pragyvenimui. Pašelpė Alytaus įmonės, bičiuliai, giminės, bet reikėjo paimti ir iš banko paskolą. Lietuvos dziudo federacija visiškai neparėmė.

Treneris ant dziudo federacijos neapyksta, nes jis teigia: „kokią federaciją išsirinkom, tokią ir turim“. Dziudo imtynių treneris savo klube „Alytis“ turi parengęs stiprių kovotojų, kurie garsina

ir garsina Alytų ir Lietuvą, nors trenerio žodžiais energija eikvojama ne ten kur reikia. Treneris yra ir vadybininkas, vairuotojas, masažuotojas, rėmėjų ieškotojas ir salės remontininkas. Tokia veikla gali greitai nusodinti „akumulatorius“, dėsto mintis Aliaus treneris.

Grįžęs iš Pasaulio dziudo čempionato, Alius Bračiulis buvo gražiai pagerbtas LVA senato posėdyje. Tikimės, jog studentui šis malonus pagerbimas suteikė daugiau jėgų treniruotėms ir varžyboms. Lapkričio pradžioje Kaune

Alius antrą kartą tapo suaugusiųjų dziudo čempionu svorio kategorijoje iki 100 kg. Treniruotės, varžybos ir išvykos atima daug laiko. Studentas praleido kai kurias paskaitas, neatliko laboratorinių darbų, neapsigynė koliokviumų, todėl visomis pastangomis stengiasi pasivyti kurso draugus moksluose.

Linkime sportininkui ir jo treneriui sėkmės baigiant šių metų sezoną ir laukiame sugrįžtant gruodžio pabaigoje iš Pietų Korėjos, kur vyks Pasaulio studentų dziudo čempionatas, su apdovanojimu.

Kaip ir kiekvienais metais LVA Kūno kultūros katedra renka geriausią akademijos sportininką. 2006 m. geriausiu išrinktas Alius Bračiulis.

Sveikiname!

*Eligijus Vyskupaitis
Kūno kultūros katedros vedėjas*

Dėstytojai – darbuotojai seka studentų pavyzdžiu

Atkelta iš 3 p.
Sveikiname visus mėgstančius kūno kultūrą ir sportą su artėjančiomis Šv. Kalėdomis ir Naujaisiais metais, linkime visokeriopos sėkmės, išlikti sveikiems ir susitikti sporto aikštelėse kitais metais.

Eligijus Vyskupaitis
Kūno kultūros katedros vedėjas

Eil. Nr.	KOMANDA	SMIGINIS		ŠAUDYMAS		BAUDŲ METIMAS		ESTAFETĖS		SVORIO TRAUKIMAS		IŠ VISO TAŠKŲ	VIETA
		T	V	T	V	T	V	L	V	L	V		
1.	Ūkio d. „Gudručiai“	455	V	140	V	20	II	56.07	II	0,8.28	I	55221 (15)	II
2.	Gyvūnų veisimo	430	VI	142	IV	9	VIII	1,08.41	VI		8	64868 (32)	VII
3.	L. Kriaučeliūno klinika	558	V	167	I	9	VII	1,10.26	VII	0,9.10	VI	41776 (25)	IV
4.	Keturi vėjai	370	VII	132	VII	19	III	1,08.07	V	0,9.16	IV	77354 (26)	VI
5.	Patologinis kvartetas	597	II	165	II	24	I	0,55.00	I	0,8.32	II		22112 (8)
6.	Administracijos	585	III	161	III	10	V	1,02.08	III	0,9.60	VII	33537 (21)	V
7.	„Chemikių vyrai“	323	VIII	126	VIII	9	VI	1,11.36	8	0,9.04	III	88683 (33)	VIII
8.	Gyvūnų mit.-fiziol.kat.	650	I	136	VI	13	IV	1,07.09	IV	0,9.37	V	16445 (20)	III

Varžybų vyr. teisėjas: **E. Vyskupaitis**

Varžybų sekretorius: **A. Raupelis**

Studentų sporto šventė skirta LVA 70-čiui

Atkelta iš 3 p.

Priėmimas Prancūzijos Respublikos ambasadoje

Respublikos mokslininkai vykdydami įvairius projektus ar domėdamiesi specialybės naujovėmis vyksta į įvairias ES šalis. Lapkričio 25 d. Prancūzijos ambasada Lietuvoje ir jos ambasadorius Guy Yelda organizavo susitikimą su mokslininkais dalyvavusiais mokslinėse išvykose į Prancūziją. Į priėmimą Prancūzijos ambasadoje buvo pakviesti Neužkrečiamųjų ligų katedros dėstytojai G. Daunoras ir A. Černauskas. Akademijos dėstytojui e. doc. p. G. Daunorui teko dalyvauti ilgalaikeje dviejų metų stažuotėje Prancūzijos

Maisons d'Alfort veterinarijos mokykloje. Doc. dr. A. Černauskas pagal Tempus programos projektą 1997 m. buvo išvykęs į Prancūzijos Turo miesto regiono privačias veterinarijos gydyklas, o 2002 m. du mėnesius domėjosi naujovėmis Maisons d'Alfort veterinarijos mokykloje. Susitikimo metu buvo aptarti tolesni bendradarbiavimo ir draugystės stiprinimo ryšiai tarp abiejų šalių mokslininkų.

LVA informacija

Lietuvos veterinarijos gydytojų asociacijos XXXV suvažiavimas

2006 metų spalio 20 dieną Lietuvos veterinarijos akademijoje įvyko Lietuvos veterinarijos gydytojų asociacijos (LVGA) XXXV suvažiavimas. Suvažiavime užregistruota 350 dalyvių. Suvažiavime dalyvavo Lietuvos Respublikos Že-

mės ūkio ministrė prof. K. Prunskienė, Seimo narys A. Vrubliauskas, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius e. prof. p. K. Lukauskas, Lietuvos veterinarijos akademijos rektorius prof. H. Žilinskas ir kiti svečiai. Vyko veterinarijos

farmacijos įmonių paroda. Suvažiavimo dalyviai išklause LVGA metinę veiklos ataskaitą, Revizijos komisijos ir Garbės teismo ataskaitas. Aktyviausi LVGA nariai buvo apdovanoti Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnybos bei Lietuvos veterinarijos

gydytojų asociacijos padėkos raštais. Koncertavo LVA meno kolektyvai „Džigūnas“, „Kupolė“ ir „Juventus“. Vyko LVGA sekcijų darbas, seminarai, paskaitos.

LVGA informacija

Tegul mirusiųjų atminimas amžinai lieka mūsų širdyse

Spalio 24 d. Biologinės chemijos katedros kolektyvas minėjo 100-ąsias Biologinės chemijos katedros vedėjo doc. Jokūbo Žirniausko gimimo metines. Mintimis grįžę į praeitį buvę mokiniai, bendradarbiai, LVA veteranų klubo nariai, LVA muziejaus vedėja pasakojo apie šio žmogaus gyvenimo ir darbų rezultatus. Kaskart nubraukdama ašarą, buvusi studentė ir ilgametė docento bendradarbė, doc. Remigija Bukaveckienė vis prisimindama J. Žirniauską, dėkojo už likimo jai suteik-

tą galimybę pažinti šį žmogų. Atrodė, kad tos ankstesnės katedros gyvenimas paliko neišdildomą pėdsaką tuomet dirbusiųjų širdyse.

Amžinybės ratas, amžinas būties ir nebūties kartojimasis. Pasaulis jau taip surėdytas, kad niekas jame nestovi vietoje. Vieni žmo-

nės keičia kitus, nenumaldoma laiko tėkmė veja dieną po dienos. Ir net tada, kai atrodo, jog visai neturime laiko, visgi nors trumpam sustokime ir prisiminkime tuos, dėka kurių mes šiandien galime būti ten kur esame. Norėtusi padėkoti žmonėms saugantiems savo širdyse praeitį.

Jolanta Jonikienė

Šių metų pavasarį buvo laimėtas Tarptautinių ryšių skyriaus parengtas Leonardo da Vinči mobilumo projektas „Veterinarinės medicinos studentų praktinių įgūdžių tobulinimas moderniose ES klinikose“. Šiame projekte dalyvavo pirmieji studentai – VF penktakursiai Jovita Abarytė ir Virginijus Kanapė. Daugiau kaip 3 mėnesius jie stažavosi Suomijoje, privačioje Hiuvinkos (Hyvinkää) arklių klinikoje. Leonardo da Vinči projekto koordinatore Kristina Sajūtė grįžusiems iš stažuotės studentams surengė du susitikimus su dėstytojais ir studentais, kurių metu jie dalinosi stažuotės įspūdziais, informavo apie įgytus įgūdžius, demonstravo vaizdinę medžiagą bei sutiko pasikalbėti su Tarptautinių ryšių skyriaus projektų koordinatore Kristina Kavaliauskaite.

Jovita Abarytė

Kodėl stambūs gyvūnai ir būtent arkliai?

5 metus lankiau konkūrinį jojimą. Meilę žirgams jaučiu nuo mažens, būdama darželyje prašiau tėvų, kad leistų laikyti arklių balkone ir svajojau ištekėti už indėno, kuris turėtų daug arklių.

Jūsų įspūdziai iš kelionės? Pagrindiniai skirtumai tarp klinikų čia ir ten?

Pagrindinis skirtumas – greitas ir efektyvus darbas, taip pat pacientų gausa, diagnostavimo aparatūra, laboratorija bei darbo pasiskirstymas. Viso šito lyg ir trūksta Lietuvoje.

Kokios arklių ligos ir susirgimai dažniausiai pasitaikė? Gydomo metodai?

Diegliai, sukelti įvairių priežasčių; šlubavimai. Medikamentiniai, chirurginiai.

Kaip praeidavo Jūsų įprasta diena klinikose?

Keldavome 7 val. 7.30 jau būdavome klinikoje. Apžiūrėdavome pacientus, duodavome jiems medikamentus. 8.30 pacientus apžiūrėdavome su veterinarijos gydytoju ir aptardavome jų būklę. 9 val. vykdavo pokalbis biure (analizuodavome

Švietimas ir kultūra

Leonardo da Vinci

Po stažuotės Suomijoje

tam tikrų pacientų atvejus ar apžvelgdavome mokslinius straipsnius). Nuo 10.30 prasidėdavo pacientų priėmimas. Apie 13 val. pietūs, priklausomai nuo pacientų skaičiaus. Nuo 14 val. tęsdavome pacientų priėmimą. 16 val. baigdavosi darbo diena, kas antrą dieną budėdavome klinikoje. Likdavome ten, jei atveždavo gyvulius, kuriems reikalinga skubi pagalba, (pvz. diegliuojančius arba susižalojusius). Kas antras savaitgalis būdavo laisvas.

Kas Jus stebino stažuotės metu?

Žmonių šaltumas ir abejingumas. Nebuvo nei priėmimo, nei išlydėjimo vakarėlio.

Kaip vertinate savoavimo laiką Suomijos Hiuvinkos arklių klinikoje? Su kokiais teigiamais ir neigiamais dalykais susidūrėte stažuotės metu?

Labai džiaugiuosi kad atlikau praktišką šioje klinikoje, įgijau patirties, sužinojau daug naujų dalykų, atsivėrė naujos galimybės. Pirmąjį mėnesį buvo sunkoka, nes mano vadovė veterinarijos gydytoja nevisada norėdavo kalbėti angliškai ir kažkiek ignoravo mane. Tačiau ilgai nei viskas pasikeitė. Verta buvo vargti dėl geresnės ateities: „ką išmoksi ant pečių nenešiosi“.

Ar siūlytumėte vyksti stažuotis kitiems studentams? Jei taip, kodėl?

Taip, tikrai taip ir netgi būtina! Įgysite daugiau patirties, išmoksitė naujų dalykų, sutvirtėsite ir užsigrūdinsite. Susirasite naujų draugų, kils daugiau minčių ir idėjų, patobulėsite.

Virginijus Kanapė

Kokie buvo Jūsų pirmieji įspūdziai atvykus į Suomiją?

Aukštesnis ekonominis lygis. Žmonės, pastatai, transportas darė įspūdį.

Kaip Jus priėmė klinikoje?

Nebuvo specialaus sutikimo. Priėmė paprastai, oficialiai ir gan šaltai.

Ar jautėte žinių stygių būdami klinikoje?

Negalėčiau savęs lyginti su gydytojais. Buvo ir tokių situacijų, kada nežinojau kaip elgtis, nes stigo žinių.

Naudojotės tam tikra aparatūra, kurią galbūt matėte pirmą kartą?

Buvo tokių aparatų, kuriuos matėme pirmą kartą – skaitmeninis rentgeno aparatas. Lazeris, kuriuo naudotis neteko, bet ir klinikoje juo mokėjo naudotis tik 2 žmonės. Dar nustebino 3 metrų ilgio endoskopas, naudojamas gastrokopijai. Laboratorijos įranga taip pat buvo moderni, kad užtikrintų greitą tyrimų atlikimą.

Jūsų kolegė Jovita minėjo apie žavėjimąsi arkliais nuo vaikystės ar Jūs taip pat ruošiatės specializuotis tik su stambiais gyvuliais?

Nuo trečiojo kurso apsišprendžiau daugiau specializuotis su stambiais gyvuliais ir arkliais. Mane labai domina chirurgija.

Kodėl būtent arkliai?

Aš negaliu pasigirti tokia patirtimi kaip Jovita, nors kažkada bandžiau jodinėti. Man labiau patinka stambūs gyvuliai, be to Lietuvoje trūksta šios srities specialistų. Visame pasaulyje su arkliais dirba specializuoti arklių gydymo specialistai, Suomijoje netgi yra toks kvalifikacinis veterinarijos gydytojo laipsnis.

Ar jūs manote, kad lietuviams reiktų pasekti tokiu pavyzdžiu?

Galbūt, nes visų galų meistrų nebūsi. Geriau gilintis vienoje srityje ar sferoje, nei visose po truputį.

Kuo ypatinga buvo Jūsų eilinė diena klinikose?

Kuo ji skyrėsi nuo dienos čia Lietuvoje?

Dirbi tol, kol yra pacientų. Kartais eidavome pietauti tik 5–6 val. vakaro. Kitas dalykas – pas mus nėra vizitacijų, netgi mūsų Akademijos klinikose. Hiuvinkos arklių klinikoje ji būdavo netgi 2 kartus per dieną – rytinė ir vakarinė. Suomijoje klinika dirba 24 val. per parą, 365 dienas per metus. Nuo 7.30 val. iki 16 val. dirba pacientų poliklinika, naktį budi gydytojas.

Ar gydytojai vyksta pas pacientus į namus?

Taip, klinika turi ambulatoriją. Vykstama pas pacientą jei pacientas neturi galimybės atvykti pats, jei to labai pageidauja paciento savininkas, kai nereikia sudėtingos įrangos arba jei gyvulys serga užkrečiama liga. Taip pat kai tam tikrais atvejais negalima transportuoti gyvulio. Bet tokio pobūdžio paslauga kainuoja nemažus pinigus. Kelis kartus ir man teko važiuoti. Pirmą kartą vyko išimti kabių pas buvusį klinikos pacientą, antrą kartą vyko apžiūrėti arklio, kuriam buvo lėtinis dantenų kraujavimas, taip pat vyko paimti mėginį tyrimui.

Su kokiais teigiamais ir neigiamais dalykais susidūrėte stažuotės metu?

Iš pradžių personalas nežinojo kas mes tokie (tokio statuso studentai atvykę stažuotis pagal Leonardo da Vinci projektą) ir ką su mumis daryti, juk mes buvome pirmieji. Todėl dalį neigiamų dalykų būtų galima pateisinti. Po poros savaitių viskas pakrypo į gerąją pusę.

Ar keliavote po šalį?

Tris kartus buvau Helsinkyje pas savo kolegas. Daugiau kelionėms trūko laiko, reikėjo įtemptai dirbti.

Tėsinys 8 p.

Atkelta iš 7 p.

Galbūt galėjome pasidaryti laisvesnę dienotvarkę, bet mes atvykome įgyti naujų žinių. Abiem keliauti buvo sudėtinga, todėl ir susilaikėm nuo kelionių.

Po stažuotės Suomijoje

Jūsų ateities planai?

Jų nenorėčiau išduoti.

Ar siūlytumėt vykti kitiems studentams?

Taip, būtinai. Mums reikia semtis patirties iš kitų valstybių, įgyti žinių, pamatyti kaip organizuojamas darbas. Tarkim, aš sužinojau, kas yra internatūra. Internatūra – naujovė ir pačioje

Suomijoje. Būtent šioje klinikoje gydytojos dirbo pagal internatūros programą. Nors jos ir negalėjo savarankiškai priimti sprendimų, bet galėjo daug dirbti šalia profesionalų.

Dėkoju už pokalbį.

Kristina Kavaliauskaitė
projektų koordinatore

Linksmų švenčių!

**GYVULININKYSTĖS
SPECIALISTAS**

2006 m. gruodis – sausis
Nr. 6 (1146)

Redaktorė: Jolanta Jonikienė.

Nuotraukos: J. Jonikienės, E. Vyskupaičio, V. Kanapės.

Maketuotoja: Jolanta Olencevičienė.

Laikraštis leidžiamas 2 200 egzempliorių tiražu.